

tíðindablaðið

sosíalurinnPostsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Utgevari: p/f sosíalurinn

Fyrirtakisstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Bláðfolk: Hægni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosíalurinn. Prent: p/f pressan 1981

Ólóglig mannagongd?

oddagrein

PAKKI landsstýrisins er meira ein kinesisk eskja enn ein vanligur pakkur.

EIN KINESISK eskja er sum kunnugt ein stór eskja við nógvum smáum eskjum inni í, so tann sum pakkur upp alla tíðina fær ein nýggjan pakka. Ofta er hesin nýggi tómur og tí verður gramliga farið eftir næsta pakka, sum so aftur er tómur o.s.fr. Soleiðis kann verða hildið fram til ein kemur inn til ein pakka við gávuni í.

VIT VILJA nú ikki siga, at allir pakkarnir í tí kinesisku eskjunni eru tómrar, men lögð er innihaldið, tað má vera loyvt at sláa fast.

OVAST í tí fyrsta pakkanum liggur tann nýggi sjónvarpstjórin. Hann er tað einasta tinganestið, sum samgongan er so toluiga samd um. Øll minnst sjónleikin og gólmarnir við teimum trimum starvssetanunum seinasta summari: Fólkaflokkurin fekk rektarin í Eysturoy, sambandsflokkurin fekk skúlastjórnan í Trongisvági, og universalkittflokkurin skuldi so eiga sjónvarpstjóran. Tað er vert nú aftur atminna á, at hesar báðar starvssetanir gingu tvørturímóti teimum innstillingum, sum lógu fyrri í málinum.

NÚ HEVUR so kittflokkurin fingið

sín judaspening útgoldnan. Sum tókk fyrri, at hann sveik sín trúgva partamann eiðsprest — sum tókk fyrri, at hann, finfíllur sjálur, gjørdi hinum báðum tann beina, at svikja øll tey grundsjónarmið, sum flokksins stovnarar bygdu á í 1906, hevur hann fingið sjónvarpstjóran.

VIT FARA at loyva okkum at vísa á, at henda tilnevning er líka so ódemokratisk og lítið í samsvar við ta innstilling, sum fyriliggur, sum hinar báðar omanfyreivendu. Tað er eisini ein stórur spurningur, um hon er lóglig og verður hetta nevnt uttan tað á nakran hátt skal uppfatast sum eitt persónligt álop á tann mann, sum er tilnevndur.

STØÐAN ER jú sum øllum kunnugt tann, at sjónvarpsnevndin skuldi bert gera eina innstilling. Nevndin fekk frá hægsta juridiska myndugleika í umsitingini at vísa, at hetta kundi bert skiljast soleiðis, at meirilutans innstilling var galdandi. Sostatt kundi landsstýrið bert velja millum teir trýggjar umsøjararnar á meirilutans innstilling.

MEN HENDA eftir okkara tykki einasta lógliga mannagongdin hevði ført til, at kittflokkurin ikki kundi fara til kassan og fáa sín judaspening útgoldnan.

TÍSKIL valdi alternativíð sum ikki einaferð at nýta eina mannagongd, sum nógv fólk — langt út um andstöðuna, ivast stórliga um.

Hvar fór alternativíð?

— spyrja ræðsluslignir fólkafloksmenn í Dagblaðnum

Øll minnst vit ta grovu og ófýggjalu herferð, sum høggravongurin í fólkaflokkinum gjørdi móti javnaðarmonnum tað seinasta árið, ið hin fyrri samgongan sat við ræðið í Tinganesi.

Samgongupolitikkurin var vorðin ov herskin fyrri teir afturhaldskroppar og høggræstremistar, sum tá vóru við at taka ræðið av álvara í fólkaflokkinum. Tað ráddi um at fáa javnaðarflokkinn burtur frá politiskari ávirkan, áður enn tey javnaðarmál, sum vóru avtalað í samgonguskjalinum, kundu verða framd.

So varð farið til verka. Við vanligum fólka-floksgróvheitum, við ófýggjaskapi, lygnum og persónsforfylging lögdu hetjurnar Óli Breckmann, Óla Jákup Rólantson og teirra spilliklutar til brots eftir javnaðarmonnum. Aftan fyrri teir stóðu teir penu fólkafloksmenninir, sum ikki vanligu dálka seg um hendurnar, men stilligandi góðtaka alla óhumska.

Javnaðarflokkurin varð gjørdur til tann heilt stóra syndarin í føroyskum politikki. Kommunista- og heidningargrylurnar vórdu drignar fram úr skýmaskotinum á Dimmalætting og bómarnar fáu á forsiðuna í Dagblaðnum. Lygnirnar og ókvæmis-orðini hjá 6-talsadjuktinum og hansara skutilsveini fossaðu út um landið. Eingin varð eirður og eingin varð spardur á hesi herferð, ið meir enn nakað annað avdúkaði terrorlyndið og hálfascistisku muruna í fólkaflokkinum.

Nú var í grundini ikki so nógv ítöklig til finnst at í politikkinum hjá fyrri samgonguni. Samfelags-hjólina mólu toluiga væl, arbeiði var til allar hendur á sjógv og landi og hóast slangurnar hjá fólka-floksfyrirøkunum ikki lógur fastsurraðar niðri í landskassanum, so fekk eisini vinnulivið hampiliga væl burtur úr: nógvur brøytir vórðu keyptar, milliónir vórðu veittar til teir hartfyrspentu reiðararnar, so tann floti, sum tann nú detroniseraði landsstýrismaðurin á sumri 1979 hótti við at binda fyrri teym, slapp út aftur í øllum góðum.

So vóru onnur ráð til at taka.

Høggræstremistar eru sum allir føroyingar «finniuppamenniskju» og funnið varð upp á eitt «borgarligt alternativ»!

Til at marknaðarføra hetta alternativ varð tilnevndur ein stavnamaður at ganga á odda í herferð-

ini móti kollektivism, kommunism, javningum, pamparum, óforyingum, intelektuellum, akademikarum, fakfelagsformonnum og kvinnum, reyðum, grønnum, grønendingum, vikarum og øllum teimum ódrvisið hugsandi, sum órógva fólkafloksmonnum náttarsvovnin.

Aftanfyrri stavnamannin stóð ein ógiligur herur av tilbúgvum og stríðsfýsnum fólkafloksmonnum og kvinnum: Tann silvrprýddi á Skansavegnum, versonurin, tann dynamiski skúlastjórin í Eysturskúlanum, Óla Jákup R., tann peni Jógvan Sundstein, tann ikki minni peni Edmund í Garði — fyrri ikki at tala um allar teir goygjandi lærhvølparnar hjá stavnamanninum úr Viljanum.

Samantikíð ein fylking, ið kundi fingið eina og hvørja S. A. deild til at blikna og ein Róhm, ein Hitler ella ein hvønn Gauleitara at rodna av øvundsjúku.

Henda fylkingin fekk sín vilja. Hon fekk brotið tað seks ára gamla samstarvið, ið hóast síni brek kortini man vera frægasta stýri, ið Føroya hava havt nakrantíð.

«Hvar fór alternativíð?» spyrja teir nú í hvørjum Dagblaðið. «Alternativíð farið upp í royk», ella var ongantið nakað alternativ? spyrja nú stormtropparnir. «Hvar er nú ríkið hjá Óla?» spyr ein pura orkymlaður Óla Jákup og rennur aftur og fram í teigum Dagblaðsins sum ein harraleysur hundur. Um somu tíð rennur yvirhundur hansara — tann alternativí yvir øllum alternativum, sjálvasti stavnamaðurin, runt og runt í ring eftir halanum, tí alternativa halanum — altso!

«Er alternativíð burtur» spyrja fólkafloksmenninir, ið standa, sum Kárus rundan um lógtingsssirkusi hjá Jógvan og Paula? «Hvur tað ongantið verði nakað alternativ? Hvat er hetta fyrri nakað? Er Jógvan ikki sterkur maður? Er Óli og Áge og Páll ikki sterkir? Tey skilja púrt einki — standa sum ryssa uppi yvir deyðfólkaðum fylki!

Einki alternativ!?!?!?

Óg øll høvdu tey glett seg sum børn, men nú er einki alternativ, sjálvt Óla Jákup, yvirróparin og «underdog» Óla sigur nú í dag 9. februar í Dagblaðnum, at einki alternativ er, tað er vorðið til eitt sambandsalternativ, sigur

hann.

Sambandsalternativ fer tað nú at eita nokur hundrad Dagbløð fram. So kann man byrja at fara kríggj móti alternativinum, júst sum imóti javninginum, tí kríggj má altíð føra it, um tú ert ein rættur fólkafloksmaður. Pauli — tað stóra «EGið» hevur oyðilagt alt sigur Óla Jákup, og fólkafloksmenn sum trúu, at teir høvdu einarætt uppi egoismuna, uppi ófýggjaskapin í politikki, kenna seg snýttar.

Nú má mytan um sambandsalternativíð útrúðast einaferð með alla, geylar Óla Jákup frá sær sjálvum í Dagblaðnum 9. februar.

Jamen, góðasti Óla Jákup, hevur tú gloymt hvør uppfann hasa mytuna?

Uppfinnarin býr í tínum egna húsi, situr í blaðstjórassesi, Dagblaðsins. Tað var hann við sínum afturhaldslíði av smáborgarligum innikroystum, kompleksutum og javnaðarhatandi høggræstremistum, sum fann uppá, at alternativíð í fyrstu atlegu var at finna í sambandinum.

Síðan skuldu báðir høggræstremistar fólkaflokkurin og sambandsflokkurin saman við universalkittinum sjálvstýrisflokkinum bjóða seg fram sum eitt borgarligt alternativ til tann framburðs- og vælføðarpolitikk, sum hin samgongan førði.

Tað eydnaði! — havið tað nú og so segði hann maður: «Væl igagnist!»

Sosíalitur

P. S. At enda ein serstøk heilsan til Gøg og Gokke í Dagblaðnum — altso til stavnamann og fótalunn: — Hava tit nakrantíð hugsað um hetta, at tað kanska alt er tykkara egna skyld? Hevur tað ongantið fallið tykkum inn, at tað kanska er nakað galið við fólkaflokkinum?

Eitt er í hvussu so er vist: har sum fólkaflokkurin er uppi í, er altíð galið við onkrum.

Hesin spurningur krevur eitt sindur av sjálvrannsakun og hesin eginleiki hevur nú ongantið verið fólkafloksins sterka síða so: einaferð enn: «Væl igagnist!»

Livi TV-Aktuelt!

Føroyingar eru bangnir fyrri tí teir elska. Sjónvarpið er her onki undantak.

Seinast er tað listafelagið «LISA» sum ávarar móti hesari «avbjóðing móti føroyskari mentan og hugsan». Hvat er tað fyrri avbjóðan? Og hvat hava føroyingar havt áður, sum er so nógv betri, og sum er hött?

Jú — áður enn sjónvarpið kom, var t.d. «DIMMALÆTTING» einasti fjølmiðil sum upplýsti um uttanríkisál, um hvat ið hendi í heiminum. Henda borgarliga avis fær øll síni tíðindi, fyrri ein part á donskum, beinleiðis frá amerikansku propaganda-støðini AP (Associated

Press).

Hetta hevur verið einasta upplýsingarmiðstöð, føroyingar hava kunnað fingið um hendringar um heiminum. Tann amerikanska propagandan hevur ofta ikki verið frægari í útvarpinum.

Nú hevur tað danska «TV-Aktuelt» gjørt ein hóp fyrri at víðka sjónar-ring føroyinga burt frá Dimmu og Útvarpinum og til eina meira realistiska meting av heiminum. Vit eiga at halda fast í «TV-Aktuelt» og «TV-Avisen» sum alternativ til okkara reaktioner borgarligu tíðindaberarar.

Føroyingar verða aldri førir fyrri at gera sendingar

sum hesar.

Ein samroði í Fugloy ella ein andakt í Skúvoy ella okkurt róp úr onkrari østari samkomu kunnu vera góð fyrri tey innvigdu, men at gera heimsumfatandi sendingar, sum danska sjónvarpið ger, koma føroyingar aldri at hava ráð til.

Tí LISA: Skulu vit velja millum danskt sjónvarp og Dimmalætting, so eiga tit at velja tað fyrri. Nakað annað er, at føroykir tekstir áttu at verið settir á. Og: Dallas og annað fjas kunnu vit gott vera fyrri uttan. Men TV-Aktuelt taka vit ikki skaða av.

-Kosmopolit